

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΕΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 353

Αριθμ.

Διεκπ. 236/3-4-2012

Κυριακή του Πάσχα 2012

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
(74^H)

Άγαπητοί μου αδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

*«Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα, Κυρίου Πάσχα·
ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν»*

Μέσα στήν αποπνικτική ἀτμόσφαιρα τῆς σύγχρονης ὑλιστικῆς ἀποτυχίας, μετὰ ἀπὸ τὸ βαθὺ σκοτάδι, τὴν ἀγία θλίψη καὶ τὴν ἀπορία τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου, σήμερα, Κυριακή τοῦ Πάσχα, ζοῦμε ὡς Ἐκκλησία τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, τὴ δόξα τοῦ Ἀναστάντος, τὴ λύτρωση τῶν ἀναστημένων. Αὐτὴ εἶναι ἡ λαμπρότητα τῆς ἡμέρας.

Ὅπως θεολογικά, δοξολογικά καὶ ποιητικά διακηρύσσει ὁ Ἰωσήφ ὁ Βρυνένιος στὸν λόγο του «Εἰς τὴν Λαμπράν»: «Πάσχα διάβασις ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς· Πάσχα ἐξέλευσις ἀπὸ τοῦ ἄδου εἰς τὴν γῆν· Πάσχα ἀνάβασις ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς· Πάσχα μετάβασις ἀπὸ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν».

Τὸ Πάσχα εἶναι πέρασμα ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ἀπιστίας στὴ ζωὴ τῆς πίστεως, ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ἀδικίας στὴ ζωὴ τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ἁμαρτίας στὴ ζωὴ τῆς ἀγιότητος, ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ ψεύδους στὴ ζωὴ τῆς ἀληθείας, ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς προσωρινότητος στὴ ζωὴ τῆς αἰωνιότητος, ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς κοσμικῆς ἀπόγνωσης στὴ ζωὴ τῆς θεϊκῆς ἐλπίδας, ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας στὴ ζωὴ τῆς χάριτος, ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ἀποξένωσης ἀπὸ τὸν Θεὸ στὴ ζωὴ τῆς κοινωνίας μαζί Του.

«Εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν», καθὼς γράφει ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Κορινθίους (Α' Κορ. ιε' 14). Ἄν ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει ἀναστηθεῖ, τότε καὶ ὁ λόγος μας καὶ ἡ πίστις μας εἶναι ἄδεια ἀπὸ νόημα καὶ περιεχόμενο. Γί' αὐτὸ καὶ αὐτοὶ ποὺ θέλουν νὰ ἀποδυναμώσουν τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, διὰ μέσου τῶν αἰώνων μὲ τόσο πάθος προσπαθοῦν νὰ γκρεμίσουν τὴν πίστις μας στὴν ἀλήθεια τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Παρὰ ταῦτα, «Πάσχα ἀνάστασις τῶν πεπτωκότων βροτῶν· Πάσχα ἀνάκλησις τῶν ἐξορίστων Ἐδέμ· Πάσχα ἀνάρρυσις τῶν αἰχμαλώτων φθορᾶ· Πάσχα πιστῶν ἡ ὄντως ζωὴ· Πάσχα παντὸς τοῦ κόσμου τρυφή· Πάσχα Τριάδος θεία τιμὴ».

Γί' αὐτὸ καὶ ὡς Ἐκκλησία ψάλλουμε σαράντα μέρες τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»,

Βυζαντίου & Θουκυδίδου 6, Τ.Θ. 1, Τ.Κ. 190 04, Σπάτα Ἀττικῆς

☎: 210-6632276, 210-6632687, Fax: 210-6025101, e-mail: imml@imml.gr, Ἴστοσελίδα: www.imml.gr

αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουμε μεταξύ μας ὡς χαιρετισμό, τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως ἐορτάζουμε πανηγυρικὰ κάθε Κυριακὴ, τὸ ὀνομάζουμε «μέγα, ἱερώτατον, ἅγιον, μυστικόν, πανσεβάσμιον, ἀνέσπερον», πὺ σημαίνει πὺς ἀποτελεῖ μυστήριον πὺ μᾶς ὑπερβαίνει, δῶρον πὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό, χάρι πὺ δὲν τελειώνει, φῶς πὺ δὲν σβήνει, ἐλπίδα πὺ δὲν διαψεύδει.

«Ἀκόρεστος ἡ τοῦ Πάσχα προσηγορία, ὅτι πολλαπλάσιος ἡ διὰ τούτου δηλουμένη χάρις· τοῦτο καὶ γὰρ ψυχῶν ἡ ἀναψυχή, τοῦτο τῶν νόων ἡ ἁρμονία, τοῦτο σωμάτων ὁ κουφισμός, τοῦτο ὀμμάτων ὁ φωτισμός, τοῦτο λαρύγγων ὁ γλυκασμός, τοῦτο θυμηδία, τοῦτο θερμότης, τοῦτο εἰρήνη, τοῦτο χαρὰ», καταλήγει ὁ σοφὸς Ἰωσήφ ὁ Βρυέννιος.

Εἶναι δυνατὸν νὰ ἀδιαφορήσουμε μπροστὰ σὲ αὐτὴ τὴν μοναδικὴ εὐκαιρία; Εἶναι δυνατὸν νὰ στερηθοῦμε αὐτὴν τὴν εὐλογία; Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει νὰ συν-αναστηθοῦμε μὲ τὸν Κύριον. Ὁ Ἰδιος λέγει στοὺς μαθητὲς Του: «ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰω. ε' 24). Τί ὑπέροχος λόγος! Αὐτὸς πὺ ἀκούει τὰ λόγια μου καὶ πιστεύει στὸν Πατέρα μου πὺ μὲ ἀπέστειλε σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον, δὲν ἔρχεται σὲ κρίση, δὲν κρίνεται, ἀλλὰ ἤδη ἔχει μεταβεῖ ἀπὸ τὸν θάνατον στὴ ζωὴ.

Αὐτὸ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸ ποῦμε καὶ μὲ τὴ γενικότερη ἔννοια τῆς κρίσεως. Ὁ ἄνθρωπος τῆς πίστεως καὶ τῆς ὑπακοῆς στὸν λόγο καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ καμία κρίση. Δὲν ἀπειλεῖται ἀπὸ κανένα κίνδυνον ἢ δυσμενὲς γεγονός. Οὔτε καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον. Διότι εἶναι μέτοχος τῆς ὄντως ζωῆς, τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος εἶπε: «Εγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ». Ἡ πραγματικὴ κρίση μᾶς εἶναι ὅτι δὲν ἔχουμε σχέση μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Μὲ τὴν εὐκαιρία λοιπὸν τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ Πάσχα σᾶς καλῶ ὅλους νὰ γίνουμε πραγματικοὶ πανηγυριστὲς καὶ ὀμολογητὲς τῆς Ἀναστάσεως, οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι τῆς Ἀναστάσεως. Τότε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» δὲν θὰ τὸ λένε μόνο τὰ χεῖλη μᾶς, ἀλλὰ θὰ τὸ ὀμολογεῖ ἡ ζωὴ μᾶς· οὔτε θὰ τὸ ψάλλουμε μόνο σαράντα μέρες, ἀλλὰ θὰ τὸ διακηρύσσουμε πάντα· οὔτε ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως θὰ ἐκφράζεται μόνο μέσα ἀπὸ τοὺς τύπους τῶν ἐορταστικῶν συνηθειῶν μᾶς καὶ τῆς ὀμορφῆς λαογραφίας, ἀλλὰ θὰ ἀποδεικνύεται κυρίως μέσα στὶς κρίσεις τῆς ζωῆς μᾶς. Φέτος περισσότερο ἀπὸ κάθε χρονία καλούμαστε, μέσα στὴν ἀσφυξία τῆς κρίσεως, νὰ κάνομε Πάσχα ἀληθινῆς Ἀναστάσεως.

Εὐχομαι ἡ εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη Του νὰ σκεπάσει τὴ ζωὴ σας, νὰ στηρίξει τὴν Ἐκκλησία μᾶς καὶ νὰ φωτίζει τὸν κόσμον ὅλον.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καὶ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος